

[Ninn-Hansen.]

kan få denne forrentning. Jeg synes også, der her er noget, som man med rette kan betegne som en national opgave, det, at vi selv gør noget for at gennemføre de tilstrækkelige undersøgelser, at vi gør noget for at fortsætte en minedrift og ikke overlader til andre at udføre dette. Og når man tænker på, hvorledes man her i landet er indstillet på at investere midler i lande, som vi ikke har tilsvarende forpligtelser over for, som vi har over for Grønland, så synes jeg ikke, det kan være helt ligegyldigt at betegne det foreliggende ud fra synspunktet: en national forpligtelse.

Med hensyn til rentabiliteten af en kommende minedrift, som selvfølgelig må tages i betragtning, synes jeg også der er grund til at sige, at den minedrift, der har været hidtil, ikke bør forhindres i at fortsætte. Det ærede medlem hr. From nævnte udvindingen af kryolit, der jo har været en god forretning også for den danske stat. Kulbruddet i Qutdliggssat har vel ikke været en forretning i sædvanlig forstand, hvor man kan sige, at det var en fremragende investering, men det har vel alligevel haft betydning for forsyningen med brændsel til den grønlandske befolkning. Med hensyn til Nordisk Mineselskabs virksomhed har jeg forstået på den højtærede minister, at den er gennemført med overskud. Måske kunne det have interesse at få dette bekræftet her i dag af den højtærede minister og få en lidt nærmere redegørelse for, hvordan det forholder sig; ellers kan vi måske høre nærmere om det i udvalget.

Dernæst er der spørgsmålet om, hvorvidt vi fra dansk side skal foretage denne minedrift alene eller vi skal søge bistand, finansieringsbistand, fra anden side. Jeg kan henvise til de bemærkninger, der er fremsat af den højtærede minister, og også til de bemærkninger, de tidligere ordførere er fremkommet med. Tanken om de vanskeligheder og betydelige investeringer, der kan være tale om, kan vel bevirke, at man interesserer sig for at få bistand fra anden side. Dertil kommer, at det vel næsten er nødvendigt at få sagkyndig teknisk bistand, og med hensyn til den kommende prisfastsættelse for dette metal, som der jo ikke findes så forfærdeligt meget af i verden, har det jo også sin betydning, at vi ikke

kommer til at stå alene i en prisdiskussion. I øvrigt må man sige, at vi kan vel ikke stå sådan over for tanken om fremmed kapital, at vi på forhånd skal afvise den. Vi ved dog, at de drøftelser, vi er inde i med henblik på at gå ind i det europæiske fællesmarked, kan føre til beslutninger med helt andre kapitalbevægelser, end vi har kendt til hidtil, og jeg synes, vi her er på et område, hvor det er mindre betænkeligt, end hvis det er det rent private erhvervsliv, denne fremmede kapital går til.

Jeg synes også, det er lykkedes den højtærede minister igennem udformningen af koncessionen at sikre de danske interesser og sørge for, at betænkelighederne over for fremmed kapital må blive formindsket til efter min mening ingenting; jeg anser det for en ordning med de bedste muligheder for en udvinding.

Jeg ser til min glæde, at den højtærede minister i koncessionens § 14, der indeholder regler om afgifter, der skal betales, har opnået en ordning, der er bedre end den, det lykkedes for oppositionen at få gennemført, da man drøftede aktieselskaberne her i det høje ting. Det er ikke længere siden end i går, at oppositionen fremhævede betydningen af et 5 pct.s fradrag på forhånd i overskuddet. Det lykkedes altså ikke, da aktieselskabsloven blev til, og den højtærede finansminister gav heller ikke noget tilsagn i går. Men det er altså lykkedes her at få indført en bestemmelse om, at disse 5 pct. skal trækkes fra på forhånd, og det kan da kun glæde mig, at den højtærede minister ved udformningen af denne koncession har fået en regel med som den, vi ønskede andre steder.

Mit parti arbejder gerne positivt med på dette lovforslags gennemførelse.

Kirkegaard: De tekniske enkeltheder i det lovforslag, vi har til første behandling, kan mit parti tiltræde, men jeg tror — ligesom tidligere ordførere — at det vil være naturligt, at vi tager en udvalgsbehandling. Ingen af os tør vel rose sig af et så sikkert kendskab til grønlandske forhold, heller ikke til minedrift, at den vurdering, vi kan anlægge, vil være et helt sikkert grundlag for en afgørelse. Dette gælder måske især det særlig vanskeligt